

บันทึกข้อความ

สำนักส่งเสริมการพัฒนาทางหลวงท้องถิ่น
 เลขที่รับ ๑๓๒๕
 วันที่ ๑๖ ก.ย. ๒๕๕๗
 อก: ๗๑

ส่วนราชการ คณะทำงานรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง กรมทางหลวงชนบท โทร. ๕๓๒๙
 ที่ คค ๐๗๒๐.๕/ก ๒๑๐๒ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอประชาสัมพันธ์แผนการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง กรมทางหลวงชนบท
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐

เรียน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสำนักทางหลวงชนบท และหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

ตามคำสั่งกรมทางหลวงชนบท ที่ ๖๔๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงาน
 รณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง กรมทางหลวงชนบท เพื่อพิจารณาเสนอแนะแนวทางปฏิบัติ
 ในการดำเนินงานรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง ให้ประสบผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม นั้น

เพื่อให้การดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง กรมทางหลวงชนบท
 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุผลสำเร็จ คณะทำงานฯ จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนการรณรงค์และส่งเสริม
 การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง กรมทางหลวงชนบท ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ ขึ้น โดยมี
 วัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างความรู้ด้านการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวงให้แก่เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบท
 และประชาชน รวมถึงการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เพื่อป้องกันและลดปัญหาการกระทำใดๆ ที่ผิดกฎหมายว่าด้วยทางหลวง
 ซึ่งอธิบดีได้ให้ความเห็นชอบในหลักการแล้ว ในการนี้ สำนักฝึกอบรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ จึงขอส่ง
 แผนการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง กรมทางหลวงชนบท ประจำปีงบประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ มาเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ/กิจกรรมการดำเนินงาน (รายละเอียดตามเอกสารแนบ)
 ทั้งนี้ ในส่วนของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ตามแผนงานดังกล่าว ฝ่ายคณะทำงานฯ จะแจ้งแนวทางให้ทราบ
 ภายหลังต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วกัน

นสพ

(นายสุรเดช เบ็ญจศิริวรรณ)
 ผู้อำนวยการสำนักฝึกอบรม
 คณะทำงานและเลขานุการ

เรียน ส่วนอำนวยการ
 กลุ่มมาตรฐานทางหลวงท้องถิ่น
 กลุ่มพัฒนาทางหลวงท้องถิ่น
 กลุ่มติดตามและประเมินผล

เลขรับ ๑๐๒๗
 ส่วนอำนวยการ
 วันที่ ๑๖ ก.ย. ๒๕๕๗
 เวลา ๑๕.๑๗

พรอ. นสพ/ก๊อ

เรณู นนทาส สังข์

วสันต์ 1 กฏ & สำเนาไปผล. แล้วต่อ

กมลพร

วิภาณี / จนจบใน รบ.

CV

๑๖ ก.ย. ๕๗

"ขอโปรดใส่ ใส่ใจทุกกรรม นำความซื่อสัตย์ ซื่อการกิจไว้"

กมลพร
 วิภาณี

- นอ. นน.

- นอ. นน.

๑๖ ก.ย. ๕๗

คำสั่งกรมทางหลวงชนบท

ที่ ๖๙๙ / ๒๕๕๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง กรมทางหลวงชนบท

ด้วยกรมทางหลวงชนบทมีนโยบายในการเสริมสร้างความรู้ด้านการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวงให้แก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบท เพื่อเป็นการรณรงค์ ป้องกัน และลดปัญหาการกระทำใดๆ ที่ผิดกฎหมายว่าด้วยทางหลวง รวมถึงส่งเสริมให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวงของกรมทางหลวงชนบท ประสบผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

เพื่อให้การดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง ดำเนินไปด้วยความถูกต้อง เรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง กรมทางหลวงชนบท ประกอบด้วย

๑. นายดรุธ	แสงฉาย	รองอธิบดีกรมทางหลวงชนบท	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายวิศว์	รัตนโชติ	ผู้อำนวยการสำนักบำรุงทาง	คณะกรรมการ
๓. นายสมัย	โชติสกุล	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยความสะดวก	คณะกรรมการ
๔. นายอนุกุล	คงวุฒิ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย	คณะกรรมการ
๕. นายมานพ	สุสิงห์	ผู้อำนวยการสำนักทางหลวงชนบทที่ ๗	คณะกรรมการ
๖. นายทักษิณ	บุญต่อ	ผู้อำนวยการสำนักทางหลวงชนบทที่ ๘	คณะกรรมการ
๗. นายไกววัลย์	โรจนานุกุล	ผู้อำนวยการสำนักทางหลวงชนบทที่ ๑๒	คณะกรรมการ
๘. นายอภิชัย	ธีระรังสิกุล	ผู้อำนวยการสำนักทางหลวงชนบทที่ ๑๓	คณะกรรมการ
๙. นายภาคภูมิ	ผ่านสำแดง	ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดปทุมธานี	คณะกรรมการ
๑๐. นายเกษม	สัจจารักษ์	ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดเลย	คณะกรรมการ
๑๑. นายกฤษดา	ธีระชาลวงค์	ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดมุกดาหาร	คณะกรรมการ
๑๒. นายณัฐพนธ์	เดชมณี	ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีและสารสนเทศ	คณะกรรมการ
๑๓. นายกล้าหาญ	ทาร์ักษา	วิศวกรโยธาชำนาญการ สบร.	คณะกรรมการ
๑๔. นางสาววิภา	ฉัญญเจริญ	นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ สอร.	คณะกรรมการ
๑๕. นายสุรเดช	เบ็ญจศิริวรรณ	ผู้อำนวยการสำนักฝึกอบรม และเลขานุการ	คณะกรรมการ

๑๖. นางวัชรีย์	คุณากรสิริรักษ์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ	สอร. คณะทำงาน
และผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗. นางสาวจิรนุช	โหนดแจ่ม	นิติกรชำนาญการพิเศษ	สกม. คณะทำงาน
และผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘. นายกรณ์	ปลอดมณี	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ	สอร. ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. นางสาวนิยารตี	สุกใส	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ	สอร. ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. นายเอกพงศ์	สุรพันธ์พิชิต	นิติกรปฏิบัติการ	สกม. ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑. นายเดชา	สุพัฒน์กิจกุล	ช่างฝีมือแรงงาน ชั้น ๒	สอร. ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะทำงานมีหน้าที่ ดังนี้

๑. รณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง โดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึก การตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วม
๒. จัดทำแผนหรือแนวทางปฏิบัติในการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง
๓. ติดตาม ประเมินผล และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง
๔. แต่งตั้งคณะอนุทำงาน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของคณะทำงานได้ตามความจำเป็น
๕. ดำเนินการอื่นใดตามที่อธิบดีมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ad

(นายชาติชาย ทิพย์สุนาวี)
อธิบดีกรมทางหลวงชนบท

กลยุทธ์	โครงการ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินงาน	สื่อที่ใช้	กลุ่มเป้าหมาย	ปีที่ยังดำเนินงาน		ตัวชี้วัด	หน่วยงาน เจ้าภาพหลัก	หน่วยปฏิบัติ/ สนับสนุน
						๕๕	๖๐			
๑. การให้ความรู้และรณรงค์ให้มีการบังคับใช้กฎหมายทางหลวง	<p>๑. โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่งานทางหลวงกรมทางหลวงชนบท</p> <p>๒. โครงการรณรงค์บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง</p>	<p>เสริมสร้างความรู้และสร้างความพร้อมให้กับเจ้าพนักงานทางหลวงในการปฏิบัติหน้าที่ และสามารถเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชน</p> <p>เพื่อส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสและมีกระบวนการบังคับใช้กฎหมายทางหลวงในสายทางที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างจริงจัง</p>	<p>๑. จัดทำหลักสูตรฝึกอบรม ๒. เสนอ อท. ขอความเห็นชอบ ๓. ดำเนินการจัดฝึกอบรมในพื้นที่ สทพ.ที่ ๑-๑๕</p> <p>๑. สนง.ทช. คัดเลือกสายทางร่อง โดยเป็นสายทางที่มีความเสี่ยงในเรื่องของรถบรรทุกน้ำหนักเกิน ตามที่ สทพ. ได้ ประเมินไว้ ดังนี้ ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒ สายทาง ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๓ สายทาง ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๔ สายทาง ๒. บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงตามคู่มือการบังคับใช้กฎหมายทางหลวง (ฉบับใช้งาน) ๓. สรุปผลการดำเนินงาน</p>	<p>- วิทยากร - เอกสารแจก คู่มือ - เอกสารแจก คู่มือ</p>	<p>บุคลากรกรมทางหลวงชนบทที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่งานทางหลวง และได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ (๔๐๐ คน/ปี)</p> <p>สนง.ทช.ทุกจังหวัด และประชาชนที่อาศัยอยู่ติดกับทางหลวงชนบทในสายทางนำร่อง</p>	<p>๖,๐๐๐,๐๐๐ (๒.๐ ล้าน/ปี)</p>	<p>จำนวนผู้ผ่านการอบรมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้เข้าอบรมทั้งหมด</p> <p>ร้อยละ ๑๐๐ ตามเป้าหมายของจำนวนโครงการในแต่ละปี</p>	<p>สทม.</p> <p>สทม.</p>	<p>สทพ.</p> <p>สทพ.</p>	
๒. การสร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการแก้ไขปัญหาการบรรทุกน้ำหนักเกิน	<p>๓. โครงการประชาสัมพันธ์ร่วมในการตั้งด่านกึ่งน้ำหนัก</p>	<p>เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาถนนชำรุด เสียหาย และเสื่อมสภาพเร็วกว่าที่กำหนด</p>	<p>๑. การเข้าร่วมปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ ๑.๑ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ควบคุม จำนวนความสะอาดในการนำรถเข้าเครื่องชั่ง ๑.๒ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการชั่งยานพาหนะ ๑.๓ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ลงรายละเอียดในการบันทึกการชั่งน้ำหนัก และรายงานหัวหน้าหน่วยกรณียานพาหนะที่เข้าชั่งมีน้ำหนักเกินอัตราที่กำหนด ๑.๔ เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ</p> <p>๒. การร่วมตรวจสอบและสังเกตการณ์ ๒.๑ ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยในการเรียกยานพาหนะที่มีข้อสงสัยเข้าตรวจสอบน้ำหนักบรรทุก ๒.๒ ร่วมตรวจสอบความถูกต้องในการชั่งน้ำหนักของพนักงานชั่งน้ำหนักยานพาหนะ ๒.๓ ร่วมตรวจสอบรายละเอียดการจดบันทึกต่างๆ ๒.๔ ร่วมตรวจสอบองค์ประกอบต่างๆ ในภาพรวม</p>	<p>- เจ้าหน้าที่ - เอกสารแจก คู่มือ</p>	<p>- อ.ส.ทช. - ประชาชนทั่วไป</p>		<p>ดำเนินการ ไม่บ่อยกว่าเดือนละ ๒ ครั้ง</p>	<p>สทพ.</p> <p>ทชจ.</p>		

กลยุทธ์	โครงการ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินงาน	สื่อที่ใช้	กลุ่มเป้าหมาย	ปีที่ดำเนินงาน		งบประมาณ	ตัวชี้วัด	หน่วยงาน เจ้าภาพหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
						๕๕	๖๐				
๒. การสร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการแก้ไขปัญหาจราจรบนถนนหลัก (ต่อ)	โครงการเครือข่ายชุมชนเฝ้าระวังรถบรรทุกน้ำหนักเกิน	เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคสังคมในการยึดการที่หลายคนและอันดับรถบรรทุกไม่ปฏิบัติตามกฎหมายบรรทุกน้ำหนักเกิน	๑. สน.ทชจ. คัดเลือกสถานที่ที่มีปริมาณรถบรรทุกสูง สร้างความตื่นตัวรถบรรทุกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ชุมชน ๒ ช้างทาง ๒. ประธานผู้นำชุมชนเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจถึงหน้าที่ตามกฎหมายทางหลวง พร้อมกับขอความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อเฝ้าระวังรถบรรทุกน้ำหนักเกิน ๓. จัดกิจกรรมที่แสดงถึงความต้องการของชุมชนในวันที่จะระงับยับยั้งการกระทำผิดกฎหมายของรถบรรทุกที่บรรทุกน้ำหนักเกิน ๔. เข้าร่วมจัดตั้งหน่วยขังน้ำหนักยานพาหนะทันทีเมื่อเครือข่ายชุมชนเฝ้าระวังรถบรรทุกน้ำหนักเกินร้องขอ ๕. เผยแพร่ความรู้เรื่องเครือข่ายชุมชนเฝ้าระวังรถบรรทุกน้ำหนักเกินให้ภาคสังคมในพื้นที่รับผิดชอบรับทราบ	- เจ้าหน้าที่ - สื่อประชาสัมพันธ์ - ทะเบียนรายชื่อ - ภาพถ่าย เครือข่ายชุมชนเฝ้าระวังรถบรรทุกน้ำหนักเกิน	ผู้นำ และประชาชนในชุมชนที่ประสบปัญหาจราจรบนถนนหลักเกินพิกัด	๖,๕๕๐,๐๐๐ (๒,๒๕๐ ล้านบาท) (พช. ละ ๓๐,๐๐๐ บาท)	๕๕	๖๐	จำนวนเครือข่ายชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการระงับยับยั้งรถบรรทุกน้ำหนักเกินพิกัดอย่างน้อย ๒ ชุมชน /ปี	สปร. ทชจ.	สปร. ทชจ.
	โครงการเชิญสื่อมวลชนร่วมทำข่าวทางหลวงที่ดำเนินการร่วมกัน	เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานในการเฝ้าระวังการกระทำผิดกฎหมายจราจรบนถนนหลัก	ดำเนินการตามแนวทาง ดังต่อไปนี้ ๑. กลุ่มประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ประสานภาคผู้สื่อข่าว/กองบรรณาธิการสื่อมวลชน ๒. กลุ่มประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เชิญผู้บริหารรับทราบเรื่องการเชิญสื่อมวลชนทำข่าวการตั้งด่านรถบรรทุก ๓. กลุ่มประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เชิญสื่อมวลชน ๔. กลุ่มประชาสัมพันธ์และเผยแพร่แจ้งจำนวนสื่อมวลชนที่จะเข้าร่วมการทำข่าวให้กับหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ทราบ ๕. กลุ่มประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ตรวจสอบข่าวรายงานผู้บริหารและหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่รับรายงานผู้บริหารและหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่ทราบ	- เจ้าหน้าที่ - สื่อประชาสัมพันธ์ - ฐานข้อมูลสื่อมวลชน - ภาพถ่าย ข่าวการทำกิจกรรม	- สื่อมวลชน				จำนวนสื่อมวลชนร่วมทำข่าวอย่างน้อย ๓ สื่อ	สปร. ทชจ.	สปร. ทชจ.

แผนการดำเนินงานและส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐

กลยุทธ์	โครงการ	วัตถุประสงค์	วิสัยดำเนินงาน	สื่อที่ใช้	กลุ่มเป้าหมาย	ปีดำเนินงาน		งบประมาณ	ตัวชี้วัด	หน่วยงาน เจ้าภาพหลัก	หน่วยปฏิบัติ/ สนับสนุน
						๕๘	๖๐				
๒. การสร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการแก้ไขปัญหาการบรรทุกน้ำหนักเกิน (ต่อ)	โครงการเสริมสร้างความรู้เรื่องกฎหมายทางหลวงให้แก่ประชาชน	เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของกฎหมายทางหลวงให้แก่ประชาชน และรณรงค์ไม่ให้เป็นประชาชนกระทำการใดๆ ที่เป็นความผิดตามกฎหมายทางหลวง	๑. ดำเนินการตามแนวทาง ดังต่อไปนี้ ๑. จัดส่งหนังสือขอความร่วมมือการดำเนินงานโครงการตามแผนการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวงของกรมทางหลวงไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด อปท. รับทราบ	- หนังสือขอความร่วมมือดำเนินการที่ลงนามโดย อพท.	- จังหวัด - อปท.	-	-	-	ดำเนินการทุกจังหวัด	สร.	ทชจ.
			๒. ดำเนินการร่วมกับจังหวัดในกิจกรรมจังหวัดเคลื่อนที่ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทางหลวงแก่ประชาชน เช่น การบรรยาย แจกแผ่นพับ เอกสารคู่มือ และเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ ผ่านช่องทางต่างๆ ของจังหวัด	- วิทยากร - แผ่นพับ - เอกสารแจก - ป้ายไวนิล - วิทยุชุมชน - นอทท	จังหวัด	-	ดำเนินการร่วมกับจังหวัดทุกครั้งที่ ที่มีกิจกรรมจังหวัดเคลื่อนที่	สร.	ทชจ.		
			๓. ดำเนินการร่วมกับ อปท. ในการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทางหลวงแก่ประชาชน เช่น เอกสาร การบรรยาย แจกแผ่นพับ เอกสารคู่มือ และเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ ของท้องถิ่น	- หอกระจ่ายข่าว - สื่อประชาสัมพันธ์	- อปท. - ประชาชนผู้ใช้เส้นทาง และอาศัยอยู่ในเส้นทาง	-	สง.ทชจ. คัดเลือกสายทาง ดำเนินการ ดังนี้ ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๒ สายทาง ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๓ สายทาง ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๔ สายทาง	สร.	ทชจ.		
			๔. ดำเนินการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทางหลวงแก่ประชาชน เช่น การบรรยาย แจกแผ่นพับ เอกสาร ผ่านกิจกรรมการมีส่วนร่วม ดังต่อไปนี้ - กิจกรรมการประชุมรับฟังความคิดเห็นก่อนการก่อสร้าง (MOU) - กิจกรรม โครงการรักษาทง - รักษถิ่น	- ประชาชน ภาคี หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องที่มาเข้าร่วม กิจกรรมประชุม (MOU) และ กิจกรรมโครงการรักษาทง - รักษถิ่น	-	-	- ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวน โครงการที่มีการจัดกิจกรรม ประชุม (MOU) - ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวน โครงการที่จัดกิจกรรม รักษาทง - รักษถิ่น	สร.	สร. ทชจ.		
			๕. ดำเนินการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทางหลวงแก่ อส. ทช. ในการสัมมนาเครือข่าย อส.ทช. ๔ ภาค	- วิทยากร - คู่มือ เอกสารแจก	อส.ทช.	-	ร้อยละ ๘๐ ของจำนวน อส.ทช. ในพื้นที่	สอป.	สภม. สร. สพช. ทชจ.		

กลยุทธ์	โครงการ	วัตถุประสงค์	วิธดำเนินงาน	สื่อที่ใช้	กลุ่มเป้าหมาย	ปีดำเนินงาน		งบประมาณ	ตัวชี้วัด	หน่วยงาน เจ้าภาพหลัก	หน่วยปฏิบัติ/ สนับสนุน
						๕๕	๖๐				
๓. การเสริมสร้างแรงจูงใจในการบังคับใช้กฎหมายทางหลวง	๓. โครงการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องเงินสินบนรางวัล	เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งประชาชนทั่วไปในการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง	๑. จัดทำคู่มือ วิธีการขอรับเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสำหรับบุคลากรของกรม ๒. แจกวีเนนเพื่อถือปฏิบัติ ๓. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อไปประชาชน รับทราบเรื่องเงินสินบน กรณีเป็นผู้แจ้งเบาะแส ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง ๔. ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ในช่องทางต่างๆ	- คู่มือ เอกสารแจก - สื่อประชาสัมพันธ์ - วิดียพมอทาง - วิดียพมชน - หอกระจายข่าว	- บุคลากรกรมทางหลวงชนบท - อส.ทช. - ประชาชนทั่วไป	๕๕	๖๐		ร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่เป้าหมาย (ทุกจังหวัด)	สทท. สพท. ทชจ.	
	๔. โครงการยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ปฏิบัติงานด้านการบังคับใช้กฎหมายทางหลวง		๑. กำหนดหลักเกณฑ์ในการและพิจารณา คัดเลือกหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ประชาชน อส.ทช. ที่มีผลงานดีเด่น ๒. ดำเนินการคัดเลือกหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน ประชาชน อส.ทช. ที่มีผลงานด้าน การบังคับใช้กฎหมายทางหลวงดีเด่นประจำปี ๓. จัดทำและมอบประกาศนียบัตรที่ยกย่อง เชิดชูเกียรติให้กับหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ที่มีผลงานดีเด่น รวมถึงประชาชน อส.ทช. ที่มา เข้าร่วมกิจกรรมกับกรม	- ประกาศนียบัตร	- บุคลากรกรมทางหลวงชนบท - อส.ทช. - ประชาชนทั่วไป					สทท. สบร. สอป. สอร. สพท. ทชจ.	
	๔. โครงการสัมมนาศึกษาดูงานผู้ปฏิบัติงานด้านการบังคับใช้กฎหมายทางหลวง		๑. จัดทำโครงการสัมมนาศึกษาดูงาน ๒. เสนอ อทช. ขอความเห็นชอบ ๓. ดำเนินการพาหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานที่มีผลงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย ทางหลวงดีเด่นประจำปี ไปศึกษาดูงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	- สถานที่ศึกษาดูงาน - วิทยากร - เอกสารแจก	- บุคลากรกรมทางหลวงชนบท		N/A			คณะทำงาน	สทท. สอร.

แผนการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐

กลยุทธ์	โครงการ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินงาน	ช่องทางเผยแพร่	กลุ่มเป้าหมาย	ปีที่ยื่นโครงการ		งบประมาณ	ตัวชี้วัด	หน่วยงาน เจ้าภาพหลัก	หน่วยปฏิบัติงาน/ สนับสนุน
						๕๕	๖๐				
๔. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่	โครงการ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินงาน	ช่องทางเผยแพร่	กลุ่มเป้าหมาย	ปีที่ยื่นโครงการ	งบประมาณ	ตัวชี้วัด	หน่วยงาน เจ้าภาพหลัก	หน่วยปฏิบัติงาน/ สนับสนุน	
	๑๐. การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์	๑. เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์แผนการรณรงค์และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวง	๑.ออกแบบ ผิดตลก แจกแผ่นพับ ให้แก่ไปรษณีย์กลุ่มเป้าหมาย	๑.หน่วยงานต่างๆ	๑.บุคลากรของกรมทางหลวงชนบท	๕๕		๑.เผยแพร่สื่อสิ่งพิมพ์อย่างน้อย ๓ ช่องทาง	สจร.	สท.ม. สท.ร. สท.บ. สท.ช. ทท.จ. คท.ช.	
	๑๐.๑ สื่อสิ่งพิมพ์	๒. เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องกฎหมายว่าด้วยทางหลวงและประชาชนทั่วไปทราบ	๒.คัดเลือกรูปแบบของที่ระลึก และจัดซื้อจัดจ้าง	๒.การฝึกอบรม	๒.ประชาชนทั่วไป	๒.บุคลากรของกรมทางหลวงชนบท	๕๕	๑๕๐,๐๐๐			
	- แผ่นพับ	๓. เพื่อสร้างจิตสำนึก กระตุ้นรู้ และให้ความร่วมมือในการรณรงค์ดูแลรักษาทางหลวง โดยประชาชนมีส่วนร่วม	๓.เขียนข่าวเผยแพร่ผ่านสื่อผู้บริหารจัดส่งให้สื่อมวลชน	๓.ติดป้ายประชาสัมพันธ์บนสายทางหลวงชนบท	๓.แหล่งชุมชน	๓.คนท.ทช.		๑๕๐,๐๐๐			
	- ไปรษณีย์	๔. เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุทางถนน	๔.นำข้อมูลผลการสำรวจการมา	๔.เว็บไซต์สื่อมวลชน	๔.หนังสือพิมพ์ที่มีผู้อ่านจำนวนมาก	๔.ผู้นำชุมชน		๖๐๐,๐๐๐			
	- สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อสร้างการจดจำโครงการ (รูปแบบของที่ระลึก)		๕.ออกแบบโปสเตอร์ cutout เพื่อให้หน่วยงานส่วนภูมิภาคดำเนินการติดตั้ง	๕.รายการวิทยุชุมชนทาง	๕.สื่อมวลชน		๓๐๐,๐๐๐				
	- ป้ายประชาสัมพันธ์ (ไวโมค)		๖.ออกแบบชุดนิทรรศการ	๖.การฝึกอบรม			๒๕๐,๐๐๐				
	- ข่าวเผยแพร่		๗.ออกแบบสติ๊กเกอร์	๗.การฝึกอบรม			๓๐๐,๐๐๐				
	- การสารกรมทางหลวงชนบท		๘.ส่งข้อความประชาสัมพันธ์ให้สื่อมวลชน	๘.เครือข่ายนักประชาสัมพันธ์			๑๖๐,๐๐๐				
	- นิทรรศการ										
	- สติกเกอร์										
	- ป้าย Cutout ขนาดใหญ่ (ไม่รวมโครงสร้าง)										
	๑๐.๒ สื่อโทรทัศน์		๑.จัดประกวดสติ๊กเกอร์	๑.สถานีโทรทัศน์			๓,๐๐๐,๐๐๐	หน่วยงานส่งผลงานประกวดไม่น้อยกว่า ๒๐ จังหวัด	สจร.	สท.ม. สท.ร. สท.บ. สท.ช. ทท.จ. คท.ช.	
	- ผลิตภัณฑ์วิดีโอ (พร้อมออกอากาศ)		๒.หน่วยงานภายนอกกรมส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งผลงานเข้าประกวด	๒.การฝึกอบรม							
	- ข้อความประชาสัมพันธ์ (ตัววิ่ง)		๓.คณะกรรมการตัดสินผลงาน	๓.การประกวด							
			๔.มอบรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวด	๔.การประกวด							
			๕.เผยแพร่ผลงาน	๕.การประกวด							
			๖.จัดส่งข้อความประชาสัมพันธ์ให้สื่อมวลชน	๖.การประกวด							
	๑๐.๓ สื่อวิทยุ		๑.จัดประกวดสโตนและสารคดี	๑.สถานีวิทยุที่มีเครือข่ายจำนวนมาก			๓,๐๐๐,๐๐๐	หน่วยงานส่งผลงานประกวดไม่น้อยกว่า ๒๐ จังหวัด	สจร.	สท.ม. สท.ร. สท.บ. สท.ช. ทท.จ. คท.ช.	
	- ผลิตภัณฑ์วิดีโอ (พร้อมออกอากาศ)		๒.หน่วยงานภายนอกกรมส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งผลงานเข้าประกวด	๒.รายการวิทยุชุมชนทาง							
	- ผลิตภัณฑ์วิดีโอ (พร้อมออกอากาศ)		๓.คณะกรรมการตัดสินผลงาน								
			๔.มอบรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวด								
			๕.เผยแพร่ผลงาน								

การระวางชี้แนวเขตทางหลวง

ทางหลวงชนบท เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งกฎหมายว่าด้วยทางหลวง กำหนดให้กรมฯ มีอำนาจหน้าที่ในการรับผิดชอบดูแลทางหลวงชนบท เขตทางหลวงเป็นขอบเขตที่แสดงกรรมสิทธิ์ของทางหลวงชนบท ทั้งนี้ ประมวลกฎหมายที่ดินกำหนดให้หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน สามารถขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินได้ ซึ่งจะเป็นหลักฐานแสดงพื้นที่ของเขตทางหลวงได้อย่างถูกต้องชัดเจน แต่เมื่อไม่มีหลักฐานดังกล่าว หากสำนักงานที่ดินมีหนังสือขอให้กรมฯ ระวางชี้แนวเขตและลงชื่อรับรองแนวเขต เช่น กรณีที่ประชาชนขอรังวัดที่ดินเพื่อแบ่งแยกที่ดิน เจ้าหน้าที่ของกรมฯ ต้องพิจารณาจากหลักฐานที่แสดงความเป็นทางสาธารณประโยชน์ ดังต่อไปนี้

๑. แผนที่ระวางที่ดินของสำนักงานที่ดิน หรือเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดิน เช่น โฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ ที่มีการแบ่งหักเป็นทางสาธารณประโยชน์แล้ว

๒. หลักฐานการอุทิศที่ดินให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ ซึ่งได้มีการระบุพื้นที่ไว้ ในกรณีที่เจ้าของที่ดินอุทิศที่ดินให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ แต่ไม่ได้จดทะเบียนต่อสำนักงานที่ดิน ซึ่งมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมายทันทีแม้ไม่ได้จดทะเบียนต่อสำนักงานที่ดิน ทั้งนี้ อาจเป็นหนังสือที่ได้ทำขึ้นภายหลังตามแบบฟอร์มหนังสืออุทิศที่ดินให้กับทางราชการฯ แนบท้ายคู่มือปฏิบัติงาน (Check List) ขั้นตอนการเข้าพื้นที่ก่อสร้างในโครงการที่ได้มีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ (ดาวน์โหลดคู่มือฯ ได้ทางเว็บไซต์สำนักกฎหมาย <http://legal.drr.go.th> หัวข้อ ดาวน์โหลด)

๓. โครงสร้างทางหลวงชนบท ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานตามข้อ ๑ หรือข้อ ๒ แต่ถนนสายนั้นได้เปิดให้ประชาชนใช้งานมานาน โดยเจ้าของที่ดินทราบอยู่แล้ว มีการก่อสร้างถนนเข้ามาในที่ดินของตน แต่กลับไม่ได้แจ้งแต่อย่างใด ถือได้ว่าเจ้าของที่ดินอุทิศที่ดินให้เป็นทางสาธารณประโยชน์โดยปริยาย กรณีเช่นนี้ถนนบางสายอาจมีเขตทางหลวงเพียงเท่ากับขอบของผิวจราจร ไหล่ทาง ลาดคันทาง ทางเท้า หรือทางระบายน้ำ แล้วแต่กรณี

การลงทะเบียนทางหลวงชนบท ตามระเบียบกรมฯ ว่าด้วยการลงทะเบียนเป็นทางหลวงชนบท พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยไม่ได้แนบบัญชีเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินในเขตทางหลวงและสำเนาคำยินยอมของเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง (ซึ่งจะเป็นหลักฐานตามข้อพิจารณาในข้อที่ ๒) แต่ใช้หนังสือรับรองของนายอำเภอหรือผู้นำท้องถิ่นที่รับรองว่าที่ดินของเอกชนในเขตทางหลวงได้ใช้เป็นทางสาธารณประโยชน์เป็นเวลาเกินกว่าสิบปีแล้ว ตามข้อ ๖ ของระเบียบกรมฯ นั้น หนังสือรับรองดังกล่าวไม่ใช่หลักฐานตามกฎหมายที่จะถือว่า ถนนสายนั้นมีเขตทางหลวงตามที่ได้มีการรับรองเสมอไป เนื่องจากบางครั้งมีการรับรองว่า ถนนสายนั้นมีเขตทางหลวงกว้าง ๑๕ เมตร ทั้งที่ในความเป็นจริงถนนสายนั้นมีความกว้างของโครงสร้างถนนทั้งหมดไม่ถึง ๑๕ เมตร พื้นที่ส่วนที่เหลือถัดไปจากโครงสร้างของถนน ยังคงเป็นที่ดินของประชาชนที่ไม่ได้ถูกใช้เป็นทางสาธารณประโยชน์ จึงไม่อาจถือว่าเจ้าของที่ดินอุทิศที่ดินให้เป็นทางสาธารณประโยชน์โดยปริยายตามข้อพิจารณาในข้อที่ ๓

ดังนั้น ในการระวางชี้แนวเขตและลงชื่อรับรองแนวเขต เจ้าหน้าที่ของกรมฯ ต้องตรวจสอบให้ได้ว่ามีหลักฐานตามข้อพิจารณาข้อหนึ่งข้อใดใน ๓ ข้อ ข้างต้นหรือไม่ เพราะหากเจ้าหน้าที่ทำการรับรองว่า ถนนสายนั้นมีเขตทางหลวงตามที่ระบุไว้ในแบบลงทะเบียนเป็นทางหลวงชนบท โดยไม่ตรวจสอบให้ถูกต้องเสียก่อน อาจถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือในกรณีที่ถนนสายนั้นยังไม่ได้ลงทะเบียนเป็นทางหลวงชนบท เจ้าหน้าที่ของกรมฯ ก็ไม่มีอำนาจจะระวางชี้แนวเขต เพื่อให้ได้เขตทางหลวงตามมาตรฐานขั้นทางได้เช่นกัน และกรมที่ดินก็ไม่มีอำนาจที่จะกันพื้นที่ออกเป็นทางสาธารณประโยชน์โดยเจ้าของที่ดินไม่ยินยอมได้ เพราะการได้มาซึ่งทางสาธารณประโยชน์หรือเขตทางหลวงนั้น มี ๓ วิธี คือ ๑. การรับอุทิศที่ดินจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน ๒. การจัดซื้อตามระเบียบราชการ และ ๓. การเวนคืนตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ของกรมฯ อาจชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการที่ทางหลวงชนบทต้องมีเขตทางหลวงให้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นทาง แล้วขออุทิศที่ดินจากประชาชนในขั้นตอนนี้ได้ แต่หากประชาชนรายใดไม่ยินยอมอุทิศให้ เจ้าหน้าที่ของกรมฯ จะต้องลงชื่อรับรองแนวเขตทางหลวงตามความเป็นจริงโดยพิจารณาจากข้อพิจารณา ๓ ข้อข้างต้นเท่านั้น

ข้อพิจารณาสำคัญในการตรวจสอบใบมอบอำนาจ

ใบมอบอำนาจหรือบางครั้งอาจเรียกว่าหนังสือมอบอำนาจนั้น เป็นหลักฐานสำคัญที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้มอบอำนาจ ได้มอบอำนาจของตนให้ผู้รับมอบอำนาจสามารถดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนผู้มอบอำนาจ หากข้อความในใบมอบอำนาจไม่ถูกต้อง ย่อมมีผลให้ผู้รับมอบอำนาจไม่สามารถดำเนินการแทนผู้มอบอำนาจได้ คดีอุทธรณ์ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๒๒๓/๒๕๕๗ มีที่มาจากเรื่องใบมอบอำนาจ ซึ่งข้อเท็จจริงในคดีสรุปใจความได้ว่า

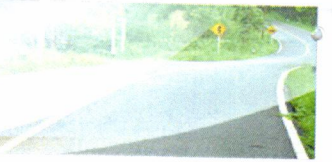
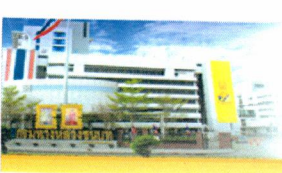
ในวันเสนอราคาโครงการจัดหาพัสดุรายการหนึ่งของ กฟผ. คณะกรรมการประกวดราคาตรวจพบว่า หนังสือมอบอำนาจของบริษัท ก. ผู้มีสิทธิเสนอราคารายหนึ่ง ที่แนบมาพร้อมกับแบบแจ้งชื่อผู้แทนผู้มีสิทธิเสนอราคาเข้าสู่กระบวนการเสนอราคา (บก. ๐๐๖) มีข้อความไม่ถูกต้อง กล่าวคือ ข้อความในหนังสือมอบอำนาจระบุว่า บริษัท ก. มอบอำนาจให้นายเอ เป็นผู้รับมอบอำนาจ แต่ปรากฏว่านายบีซึ่งเป็นผู้ที่มาเสนอราคา ได้ลงชื่อในช่องผู้รับมอบอำนาจ คณะกรรมการประกวดราคาจึงแจ้งให้นายบีนำหนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องมายื่นให้ทันก่อนเวลาลงทะเบียนเสนอราคา แต่นายบีไม่สามารถทำได้ บริษัท ก. เพียงแต่ส่งใบมอบอำนาจฉบับใหม่ที่ต้องมาทางโทรสารเท่านั้น คณะกรรมการประกวดราคาจึงตัดสิทธิเสนอราคาและยึดหลักประกันของ บริษัท ก. ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองและมีการต่อสู้คดีจนถึงศาลปกครองสูงสุด ซึ่งศาลวินิจฉัยว่า การที่ข้อความในหนังสือมอบอำนาจไม่สมบูรณ์เกิดขึ้นจากความบกพร่องของบริษัท ก. อันเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เสนอราคาที่ต้องจัดเตรียมเอกสารที่ต้องมาแสดงในวันเสนอราคา เมื่อหนังสือมอบอำนาจไม่ได้ระบุให้นายบี เป็นผู้รับมอบอำนาจเสนอราคา จึงไม่อาจถือว่านายบีเป็นผู้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง และการตรวจสอบหลักฐานการมอบอำนาจจะต้องตรวจสอบจากต้นฉบับเอกสารที่มีการปิดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย ดังนั้น เมื่อครบกำหนดเวลาลงทะเบียนเสนอราคา บริษัท ก. ไม่ได้นำหนังสือมอบอำนาจฉบับที่มอบอำนาจให้นายบีมายื่นต่อคณะกรรมการประกวดราคา จึงถือว่าบริษัท ก. ไม่ได้ส่งผู้แทนมาลงทะเบียนเพื่อเข้าสู่กระบวนการเสนอราคาตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด กฟผ. จึงมีสิทธิยึดหลักประกันของตามหนังสือค้ำประกันธนาคารได้

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว จึงเป็นข้อพึงระวังของเจ้าหน้าที่กรมฯ ผู้มีหน้าที่รับเอกสารจากประชาชนหรือนิติบุคคลเอกชน ที่จะต้องตรวจสอบว่า ใบมอบอำนาจนั้นมีข้อความถูกต้องหรือไม่ และมีการปิดอากรแสตมป์ถูกต้องหรือไม่ เพราะหากไม่ปิดอากรแสตมป์ให้ถูกต้อง มาตรา ๑๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร (กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร) วางหลักกฎหมายไว้ว่า “ห้ามมิให้เจ้าพนักงานลงนามรับรู้ ยอมให้ทำ หรือบันทึกไว้ จนกว่าจะได้เสียอากรโดยปิดแสตมป์ครบจำนวนตามอัตราที่กำหนดและขีดฆ่าแล้ว” ซึ่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร ได้กำหนดค่าอากรแสตมป์สำหรับใบมอบอำนาจไว้ ดังนี้

๑. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียว หรือหลายคนกระทำกรครั้งเดียว ปิดอากรแสตมป์ ๑๐ บาท
๒. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียว หรือหลายคนร่วมกระทำกรมากกว่าครั้งเดียว ปิดอากรแสตมป์ ๓๐ บาท
๓. มอบอำนาจให้กระทำกรมากกว่าครั้งเดียว โดยให้บุคคลหลายคนต่างคนต่างกระทำกรแยกกันได้ คิดตามรายตัวบุคคลที่รับมอบคนละ ๓๐ บาท

นอกจากเจ้าหน้าที่กรมฯ จะต้องตรวจสอบข้อความในใบมอบอำนาจและการปิดอากรแสตมป์แล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องตรวจสอบเอกสารประจำตัวทั้งของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจด้วย เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคล เพื่อจะได้มั่นใจในเบื้องต้นว่า ผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจนั้นมีตัวตนอยู่จริง แล้วจึงเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

นายเอกพงศ์ สุรพันธ์พิชิต
หัวหน้างานบริการวิชาการด้านกฎหมาย
กลุ่มกฎหมาย สำนักกฎหมาย

กรณีนำรถราชการไปจอดเก็บรักษาที่บ้านพักแล้วสูญหาย !!!!

รถราชการที่เป็นรถส่วนกลาง คือ รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของส่วนราชการ ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลและรับผิดชอบของส่วนราชการ โดยต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่เก็บหรือบริเวณของส่วนราชการ การขออนุญาตนำรถส่วนกลางไปเก็บรักษาไว้ที่อื่นนอกจากสถานที่เก็บปกติหรือบริเวณของส่วนราชการ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างเคร่งครัด กล่าวคือผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตได้เฉพาะการนำรถไปเก็บรักษาเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวเท่านั้นจะอนุญาตเป็นการถาวรไม่ได้ และการอนุญาตต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ๑. ส่วนราชการไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ หรือ ๒. ส่วนราชการมีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ แต่ผู้ขออนุญาตมีราชการจำเป็นและเร่งด่วน หรือมีการปฏิบัติราชการลับ

คดีตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๕๖๓/๒๕๕๖ ที่จะนำมาเป็นอุทธรณ์นี้ สืบเนื่องจากหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดรายหนึ่ง ขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ใช้และเก็บรักษารถยนต์ส่วนกลางไว้ที่บ้านพักของตนและได้รับอนุญาตแล้ว จึงได้จอดรถยนต์ไว้ที่ถนนสาธารณะหน้าบ้าน เพราะในบริเวณบ้านพักของตนไม่มีที่จอดรถ ต่อมารถยนต์คันดังกล่าวสูญหายไป ส่วนราชการต้นสังกัดจึงมีคำสั่งให้ข้าราชการรายนี้ชดใช้ค่าเสียหายตามราคารถยนต์หลังจากหักค่าเสื่อมเป็นเงินจำนวน ๔๓๑,๖๖๗ บาท ข้าราชการรายนี้อุทธรณ์คำสั่งแต่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ข้าราชการรายนี้จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งโดยเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า บริเวณที่จอดรถในสำนักงานมีความปลอดภัยเพียงพอ ห่างจากบ้านพักของข้าราชการรายนี้เพียง ๒.๓ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑๐ นาที ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของข้าราชการรายนี้ (ผังเมืองจังหวัดในขณะนั้น) ไม่เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในกรณีเกิดเหตุเร่งด่วน หรือมีการให้บริการแก่ประชาชนนอกเวลาราชการ ดังนั้น การขออนุญาตและการอนุญาตนำรถยนต์ส่วนกลางไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักของข้าราชการรายนี้จึงไม่ชอบด้วยระเบียบ แต่ตราใบที่ยังไม่มีการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งอนุญาต คำสั่งดังกล่าวจึงยังมีผลใช้บังคับอยู่ ข้าราชการรายนี้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบทุกประการ คือ ต้องเก็บรักษารถยนต์ส่วนกลางไว้ในบริเวณบ้านพักและจัดให้มีที่จอดรถยนต์เป็นสัดส่วนในบ้านพัก แต่ข้าราชการรายนี้ไม่ได้จัดทำที่จอดรถไว้ในบริเวณบ้านพักที่ขออนุญาตจัดเก็บรถยนต์ส่วนกลาง จึงต้องจอดรถยนต์ส่วนกลางไว้บนถนนสาธารณะหน้าบ้านพัก เมื่อรถยนต์ส่วนกลางสูญหายไปจึงถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้ทรัพย์สินของส่วนราชการต้นสังกัดสูญหาย จึงต้องรับผิดชอบในความสูญหายดังกล่าว แต่เนื่องจากการกระทำละเมิดของข้าราชการรายนี้เกิดจากการได้รับอนุญาตให้นำรถยนต์ส่วนกลางไปจัดเก็บนอกสถานที่ โดยไม่ปรากฏว่ามีการตรวจสอบก่อนว่า สถานที่ที่ขออนุญาตนำรถยนต์ส่วนกลางไปเก็บรักษา มีที่จอดรถเพียงพอและมีความปลอดภัยหรือไม่ จึงถือได้ว่าการละเมิดดังกล่าวเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของส่วนราชการต้นสังกัดด้วย ศาลเห็นควรแบ่งส่วนแห่งความรับผิดชอบร้อยละ ๕๐ เมื่อราคารถยนต์ส่วนกลางคันที่สูญหายหลังจากหักค่าเสื่อมแล้ว เป็นเงิน ๔๓๑,๖๖๗ บาท หักส่วนแห่งความรับผิดชอบร้อยละ ๕๐ ข้าราชการรายนี้จึงต้องรับผิดชอบเป็นเงิน ๒๑๕,๘๓๓.๕๐ บาท การที่ส่วนราชการต้นสังกัดมีคำสั่งเรียกให้ข้าราชการรายนี้รับผิดชอบในความเสียหายเป็นเงิน ๔๓๑,๖๖๗ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายบางส่วน ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของส่วนราชการต้นสังกัดที่เรียกให้ข้าราชการรายนี้ชดใช้ค่าเสียหายเฉพาะในส่วนที่เกินจากจำนวนเงินที่ข้าราชการรายนี้ต้องรับผิดชอบเป็นเงินจำนวน ๒๑๕,๘๓๓.๕๐ บาท

จากคดีอุทธรณ์ดังกล่าวนับเป็นข้อพึงระวังของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมฯ ทุกท่าน ไม่ว่าท่านจะอยู่ในฐานะเป็นผู้ขออนุญาตนำรถส่วนกลางไปเก็บรักษาไว้ที่อื่นนอกจากสถานที่เก็บปกติหรือบริเวณของส่วนราชการ หรืออยู่ในฐานะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากท่านอธิบดีในการพิจารณาอนุญาตกรณีดังกล่าวก็ตาม ทั้งผู้ขออนุญาตและผู้พิจารณาอนุญาตต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการดูแลรักษาทรัพย์สินของราชการให้สามารถใช้งานเพื่อราชการและประชาชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

นายเอกพงศ์ สุรพันธ์พิชิต
หัวหน้างานบริการวิชาการด้านกฎหมาย
กลุ่มกฎหมาย สำนักกฎหมาย